

اینجا شدت است

مروری بر تاریخ رادیو گیلان

پروژه‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

• ابراهیم عاطفی
تهیه‌کننده، نویسنده و بازیگر
شبکه استانی مرکز گیلان

رادیو در آغاز

برای اولین بار «جیمز کلارک ماکسول» فیزیکدان و ریاضیدان اسکاتلندی در سال ۱۸۶۰ تئوری الکترومغناطیسی را به جهانیان عرضه کرد.

در سال ۱۸۸۷ «هنریش هرتز» مهندس و فیزیکدان آلمانی نظریه «ماکسول» را تأیید نمود. تا تلاش پیگیر «هرتز» و تولید امواج الکتریسیته مغناطیسی و انتشار آن از جنبه تئوری به عملی و پدیده تلگراف بی‌سیم به وجود آمد، او موفق شد از نوسانات

الکترونیکی برای انتقال امواج از محلی به محل دیگر بدون سیم استفاده کند.

پس از هرتز یک دانشمند فرانسوی به نام «برانلی» در سال ۱۸۹۰ آزمایش‌هایی در زمینه ارسال امواج رادیو انجام داد و یک دانشمند روسی به نام الکساندر پوپوف موجی را با دستگاهی که شبیه دستگاه هرتز و برانلی بود اختراع کرد و آنتن آن را ساخت و به آن صورت یک دستگاه تلگراف مورس را داد. در مارس ۱۸۹۶ پوپوف اولین پیام تلگرافی را به مسافت ۲۵۰ متری ارسال کرد.

هرتز، به خوبی از نتایج علمی «مارکنی» مخترع مشهور ایتالیایی بهره برد. چندی نگذشت که «هرتز» با اکتاتور خود و قرقه «زمکرف» و آنتن دستگاه ارتباطی «برانلی» که برای فرستنده ساخته بود، توانست امواج را از چند صد متری بگیرد. «مارکنی» در دوم ژوئن سال ۱۸۹۶ حق امتیاز اختراع را گرفت. اما متأسفانه در ایتالیا از او استقبال نشد و در حالی که بیست و دو بهار از زندگیش می‌گذشت برای تثبیت اختراع خود به انگلستان رفت. در آنجا به گرمی او را پذیرفتند و کمک‌های مالی فراوانی در اختیار این دانشمند قرار دادند. در سال ۱۸۹۸ برای

اولین دستگاه‌های پخش منظم برنامه‌های رادیویی در سال ۱۹۲۰ در انگلستان آغاز به کار نمود. با شروع جنگ جهانی دوم رادیو به یک رسانه جمعی و فراگیر تبدیل شد و تولید رادیوهای کوچک ترانزیستوری نیز به پیشرفت این رسانه در کشورهای توسعه‌نیافته کمک شایانی کرد.

رادیو در ایران

در سال ۱۳۰۳ هجری شمسی مقدمه استفاده از بی‌سیم فراهم شد و در سال ۱۳۰۵ نخستین دستگاه‌های بی‌سیم وارد ایران شد. هیئت وزیران در روز دوم مهرماه سال ۱۳۱۳ استفاده از رادیو را به تصویب رساند و در سال ۱۳۱۶ مقدمه ایجاد مرکز رادیویی با پشتیبانی وزارت پست و تلگراف و تلفن فراهم گردید. با تأسیس «سازمان پرورش افکار» در سال ۱۳۱۷ مقرر شد که سخنرانی‌های مناسب و نمایش‌های رادیویی و موسیقی برای پخش از رادیو آماده شوند. اولین فرستنده بی‌سیم موج بلند تهران با قدرت ۲۰ کیلووات

مرکز گیلان از جمله قدیمی‌ترین مراکز رادیویی کشور است که امروزه با عنوان «شبکه استانی صدای مرکز گیلان» به کار تولید برنامه‌های متنوع رادیویی می‌پردازد. فعالیت رادیو در سال ۱۳۳۴ با نصب فرستنده‌ای به قدرت ۷۵ وات در اداره پست و تلگراف رشت آغاز شد.

و طول دکل ۱۲۰ متر در ششم اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۰۵ شروع به کار کرد.

در سال ۱۳۱۷ به دنبال پخش برنامه‌های فارسی از رادیوهای بیگانه، اندیشه ایجاد رادیو در ایران قوت گرفت و با تصویب سازمان پرورش افکار، ساخت دو دستگاه فرستنده موج کوتاه به قدرت ۲ و ۲۰ کیلووات به کمپانی «استاندارد» انگلستان واگذار گردید و سرانجام رادیو تهران در چهارم اردیبهشت سال ۱۳۱۹ افتتاح شد. در آن روزها در اغلب کشورهای جهان جعبه جادویی به خانه‌های مردم راه یافته بود. رادیو ابتدا در خانه توانگران به صدا درآمد و اندک اندک به سایر خانه‌ها راه یافت. مردم در کنار انجام امور شخصی خود به برنامه‌های متنوع این جعبه جادویی همراه شدند و اگر از نعمت رادیو محروم بودند در خانه همسایگان گرد می‌آمدند و به برنامه‌های جذاب آن گوش می‌دادند بعد از افتتاح اداره رادیو در چهارم اردیبهشت ۱۳۱۹ در تهران و راه‌اندازی

اولین بار ارتباط رادیویی برقرار شد و نخستین اخبار رادیویی ارسال گردید.

«مارکنی» در سال ۱۸۹۷ به ایتالیا بازگشت و یک ارتباط بی‌سیم بین دو کشتی جنگی در فاصله ۱۲ کیلومتری برقرار نمود و سرانجام در سال ۱۹۰۱ در تکمیل اختراع خود موفق شد علائم بی‌سیم را از شهر «بل‌دو» در انگلستان به قاره آمریکا به شهر «سن‌ژان» ارسال کند. جامعه جهانی از این پدیده نوین استقبال شایانی کرد. مردم بیشتر مایل بودند که صدای انسان از رادیو پخش شود. اما با وجود لامپ‌های ضعیف در رادیو این کار مقدور نبود. در سال ۱۹۰۶ «دوفورست» و «روبرت فون‌لین» موفق شدند لامپ‌های قوی‌تری برای رادیو اختراع کنند که این لامپ‌ها تحول بزرگی در زمینه دستگاه‌های الکترونیکی به وجود آوردند، با این حال بهره‌برداری عمومی از رادیو تا سال ۱۹۲۰ به طول انجامید.

اولین فرستنده رادیویی شهرستان‌ها در تبریز در سال ۱۳۲۶، به‌تدریج فرستنده‌های دیگری در ارومیه، اهواز، شیراز، مشهد، کرمانشاه، کرمان، اصفهان، سنندج، زاهدان، رشت و گرگان ایجاد شدند. روند گسترش این فرستنده‌ها به‌نحوی بود که تا پایان سال ۱۳۴۰ دوازده مرکز رادیویی فعال در کشور به‌وجود آمد.

رادیو در گیلان

مرکز گیلان از جمله قدیمی‌ترین مراکز رادیویی کشور است که امروزه با نام «شبکه استانی صدای مرکز گیلان» به‌کار تولید برنامه‌های متنوع رادیویی می‌پردازد. فعالیت رادیو در سال ۱۳۳۴ با نصب فرستنده‌ای به قدرت ۷۵ وات در اداره پست و تلگراف رشت آغاز شد.

به نقل از آقای جمشید کهربایی - هنرمند با سابقه موسیقی در گیلان - نخستین ایستگاه رادیویی در رشت، ۵۱ سال پیش با یک دستگاه بی‌سیم ۷۵ وات، با تلاش آقای بشیر فرهنگد - مدیر کل پست و تلگراف رشت - شروع به‌کار کرد. در سال ۱۳۳۶ برنامه‌ها در یک استودیو کوچک و به‌صورت زنده پخش می‌شد. مرحوم احمد چهره‌سا، کارمند اداره پست و تلگراف رشت که به عنوان مسئول بی‌سیم ۷۵ وات مشغول به‌کار بود، حکایت تأسیس رادیو در رشت را چنین نقل می‌کند: «در سال ۱۳۳۴ اولین مرکز رادیویی در رشت با همکاری آقایان منصور شاهی و مهندس نصر راه‌اندازی شد. این فرستنده ۷۵ وات تنها بخشی از شهر رشت را تحت پوشش قرار می‌داد. در واقع این فرستنده بی‌سیم مخصوص هواپیماها بود و برای تقویت بیشتر، آنتن آن را از ساختمان شهرداری به اداره پست و تلگراف منتقل کردند. اولین مدیر رادیو رشت آقای سرتیپ‌پور و اولین گوینده آقای محتشمی بود که در واقع نخستین کسی بود که صدای او از رادیو گیلان پخش شد. این رادیو فقط یک ساعت در روز برنامه پخش می‌کرد که شامل اخبار استان و برنامه‌های محلی بود. به نقل از مرحوم احمد چهره‌سا، آقای سرتیپ‌پور اولین مدیر رادیو رشت، بعد از یک ماه از مدیریت کناره‌گیری کرد و آقای امیر هادی کشفی به ریاست رادیو منصوب شد. بر اثر تلاش و پشتکار آقای کشفی دستگاه ۱۶۰ وات ارتش گیلان به‌طور موقت در اختیار رادیو قرار گرفت.»

مرحوم احمد چهره‌سا درباره اولین کارمندان شاغل در رادیو نقل می‌کند که نخستین هنرپیشه نمایشی رادیو رشت آقای اکبر دودکار بود که در هفته ده دقیقه برنامه اجرا می‌کرد. از گویندگان آن روز رادیو رشت می‌توان از آقای انام‌الله نوری و آقای مستوفی نام برد.

با پیگیری‌های آقای کشفی، بی‌سیم ۱۶۰ وات به یک کیلو وات تغییر پیدا کرد و آنتن رادیو از اداره پست و تلگراف به آزادگان رشت (ابتدای جاده انزلی) منتقل شد.

با توجه به تقویت فرستنده، تنها شهر رشت و چند روستای اطراف آن تحت پوشش رادیویی بود. در این زمان نام رادیو به

«اداره انتشارات رادیو» تغییر کرد و کم‌کم هنرمندان گیلانی، جذب جعبه جادویی شدند تا هنر خود را از طریق آنتن رادیو به گوش مخاطبان خود برسانند. از آنجا که گیلان با داشتن هنرمندان توانا در عرصه نمایش حرف اول را در کشور می‌زد، مدیریت رادیو از برخی هنرمندان که دارای صدای جذاب و استعداد بازیگری بودند دعوت به‌کار کرد، در زمینه موسیقی نیز آقای منوچهر و سیانلو عضو شورای موسیقی مرکز گیلان نقل می‌کند: «رادیو گیلان آن زمان اسمش «انتشارات رادیو» بود و هنوز به اداره تبدیل نشده بود. رادیو در آن روزها در ساختمان تلفن‌خانه قدیم (خیابان شهناز سابق) قرار داشت، از نظر استودیوها و مکان ضبط و پخش، وضع اسفناکی داشت و میکروفن‌ها قدیمی و تعدادشان اندک بود. هنگام ضبط موسیقی مجبور بودیم با چند ساز مختلف دور یک میکروفون جمع شویم که این از نظر فنی اصلاً درست نبود و صدای سازها در هم ادغام می‌شد و برگشت صوت داشت. در هر ماه چهار، پنج آهنگ ضبط می‌کردیم و اکثر کارها زیر دست اشخاصی چون حبیب‌الله بدیعی تأیید می‌شد و در شبکه رادیویی کشور پخش می‌گردید. از دیگر هنرمندان موسیقی اولیه در رادیو رشت می‌توان از آقایان: جنتی، نژد، جوادی، امانی و آقای ناصر مسعودی نام برد.

در زمان ریاست آقای کشفی، خانم نوری‌زاده و خانم عبدالحمید به عنوان گوینده به جمع کارکنان رادیو رشت پیوستند. با توجه با افزایش کارمندان متأسفانه رادیو محل ثابتی برای اجرای برنامه‌ها نداشت. ابتدای طبقه دوم گاراژ رودبار رو (لوان تور سابق) در خیابان امام‌خمینی محل ضبط برنامه‌های رادیو بود. با راه‌اندازی فرستنده یک کیلوواتی، زمان پخش برنامه‌های رادیو رشت به دو ساعت در روز افزایش یافت.

در سال ۱۳۳۷ آقای کشفی منتقل شد و آقای سرمدی به عنوان سومین مدیر رادیو مشغول به‌کار شد. در زمان مدیریت ایشان محل کار رادیو به خیابان تختی، به یک ساختمان دو طبقه منتقل و در طبقه دوم آن یک استودیو کوچک برای موسیقی ساخته شد. بعد از آقای سرمدی، آقای مؤمن‌پور که از فرهنگیان معروف گیلان بود، ریاست انتشارات رادیو رشت را بر عهده گرفت.»

به نقل از مرحوم احمد چهره‌سا، آقای مؤمن‌پور تغییرات زیادی در رادیو ایجاد کرد و شورای نویسندگان نخستین بار در زمان ایشان در رادیو به وجود آمد؛ ساعت پخش برنامه‌ها افزایش یافت، به‌گونه‌ای که صبح‌ها سه ساعت برنامه پخش می‌شد.

رادیو رشت در ابتدا برنامه‌های روزانه خود را روی موج متوسط ۴۴۱/۱ متر برابر با ۶۸۰ کیلو سیکل در دو بخش از ساعت ۹ تا ۱۲:۵ و از ساعت ۱۶:۳۰ تا ۲۱ پخش می‌کرد که پس از راه‌اندازی فرستنده یکصد کیلوواتی ساعت پخش برنامه‌ها به ۱۹ ساعت افزایش یافت که شش ساعت به تولید برنامه‌های محلی اختصاص داشت. در سال ۱۳۵۳ چهارده برنامه، شامل برنامه‌های ویژه مناسبتی، پخش مستقیم و تولیدی جمعاً به مدت ۱۹/۱۹۱ ساعت از رادیو گیلان تولید و پخش شد.

با افزایش فرستنده ۱۰ کیلوواتی در سال ۱۳۴۶ به فرستنده ۱۰۰ کیلوواتی و با بهره‌گیری از هنرمندان عرصه موسیقی و تئاتر

گیلان، مناطق وسیع‌تری از شهر رشت و اطراف آن زیر پوشش امواج رادیو قرار گرفت. با ایجاد شورای نویسندگان، برنامه‌های متنوعی در رادیو تولید شد و زمان پخش برنامه‌ها نیز از صبح تا ساعت یازده شب افزایش یافت. مهم‌ترین برنامه‌هایی که در سال ۱۳۳۹ از رادیو رشت پخش می‌شد، نمایشنامه، برنامه کودک، برنامه نوجوان و برنامه دهقان بود. برنامه دهقان با لهجه شیرین گیلکی و با اجرای جالب مرحوم احمد چهره‌سا هر روز به مدت نیم‌ساعت پخش می‌شد و مورد علاقه اغلب کشاورزان گیلانی بود. در زمان ریاست آقای مؤمن‌پور دستگاه یک کیلوواتی رادیو به ۱۰ کیلوواتی ارتقا یافت و با جذب هنرمندان و نویسندگان بیشتر برنامه‌های متنوعی به مرحله تولید رسید. بعد از انتقال آقای مؤمن‌پور، مدیریت اداره انتشارات رادیو رشت به دست هنرمند و شاعر گیلانی، آقای نواب صفا سپرده شد.

در سال ۱۳۴۸ اداره پست و تلگراف دستگاه پر قدرت ۱۰۰ کیلوواتی را در محل فعلی فرستنده آزادگان (ابتدای جاده انزلی) راه‌اندازی کرد. با توسعه فرستنده آزادگان و تراکم کار فنی این مرکز آقای مهندس پوریوسفی به سمت سرپرستی فرستنده ۱۰۰ کیلوواتی منصوب شد.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۶۵ برای

ردیف	مکان	مساحت
۱	استودیو یک	۱۹/۶۸ مترمربع
۲	استودیو دو پخش	۴۴ مترمربع
۳	استودیو سه برون‌مرزی	۳۳/۶۰ مترمربع
۴	استودیو موسیقی	۳۴ مترمربع
۵	رژئ	۱۷/۶۰ مترمربع

مساحت استودیوهای شبکه‌های استانی صدای مرکز گیلان

آزادگان و همچنین با راه‌اندازی آنتن همه‌جتهه با انتخاب فرکانس پائین ۶۵۷Khz برای این فرستنده، تمام مناطق کوهستانی گیلان زیر پوشش امواج قرار گرفت.

با راه‌اندازی شبکه‌های استانی در سطح کشور در بیست و پنجم اردیبهشت ۱۳۷۵ شبکه استانی صدای مرکز گیلان نیز به جمع شبکه‌های استانی پیوست. با تلاش همه‌جانبه کارکنان رادیو و با تولید برنامه‌های متنوع و ارتقاء کمی و کیفی برنامه‌ها و هدایت مدیران دلسوز در جذب نیروهای کارآموده، ساعت پخش برنامه‌ها در سال ۱۳۸۰ به ۱۹ ساعت در روز رسید.

تولید بیش از ۸۶ برنامه در این سال در قالب‌های ترکیبی، ترکیبی نمایشی، گزارشی، تنظیمی و ساده با موضوع‌های مختلف اخلاقی، دینی، عرفانی، علمی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و... نقش عمده‌ای در بالابردن سطح فرهنگ مردم استان ایفا نموده است.

در سال ۱۳۷۶ شبکه استانی صدای مرکز گیلان با تولید ۴۱۷۶ ساعت برنامه و عمل به ۹۶٪ از تعهد پیش‌بینی شده نسبت به سال ۱۳۷۵ به مدت ۴۱۶۹ ساعت و عمل به ۹۶٪ از تعهد، از رشد کافی برخوردار نبود. در سال ۱۳۷۷ با ۱٪ رشد و در سال ۱۳۷۹ با تولید ۴۸۹۳ ساعت برنامه و عمل به ۱۱۲٪ از تعهد

پیش‌بینی شده نسبت به سال ۱۳۸۷ و عمل به ۱۰۰٪ از تعهد خود از رشدی معادل ۱۲٪ برخوردار بود.

در سال ۱۳۸۰ شبکه استانی صدای مرکز گیلان با تولید ۵۴۱۶ ساعت برنامه و عمل به ۱۴۶٪ از تعهد نسبت به سال ۱۳۷۹ به مدت ۴۸۹۳ ساعت و عمل به ۱۱۱٪ از رشد ۲۰ درصدی برخوردار بوده است.

مرکز گیلان در جشنواره‌های تولیدات رادیویی

صدای مرکز گیلان از سال ۱۳۷۲ به‌طور فعال و با ارائه آثار رادیویی گوناگون در زمینه‌های مختلف در جشنواره تولیدات مرکز استان‌ها شرکت نمود و هر ساله با کسب جوایزی که حاصل تلاش هنرمندان مرکز بود، به‌خوبی نشان داد که استعدادهای برتر تنها در تهران نیست، هرچند امکانات در آنجا فراهم‌تر است.

طی ۱۵ سال (از ۱۳۷۲ تا سال ۱۳۸۶) از این مرکز جمعاً ۹۷ اثر رادیویی به جشنواره ارسال شد که ۴۵ اثر به بخش مسابقه راه

سیگنال‌رسانی بهتر به تمامی نقاط استان، ایستگاه پر قدرت کیانشهر، با دو فرستنده پر قدرت ۲×۱۰۰KW برای پخش شبکه اول رادیویی روی فرکانس ۱۲۵۱Khz و دو فرستنده ۱۰۰+۵۰KW برای پخش شبکه دوم روی فرکانس ۱۵۲۱Khz و دو فرستنده ۲×۴۰۰KW برای پخش برنامه‌های برون‌مرزی به زبان‌های روسی، انگلیسی، گرجی، ترکی آذری و ترکی استانبولی روی فرکانس ۷۰۲Khz و ۱۴۰Khz نصب و راه‌اندازی شد.

با افتتاح شبکه استانی صدای مرکز گیلان در سال ۱۳۷۵ برنامه‌های محلی از اذان صبح شروع و تا ساعت ۲۴ شب از فرستنده ۱۰+۱۰۰KW روی فرکانس ۶۵۷Khz مرکز پخش می‌شود. همچنین برنامه‌های سراسری رادیو از فرستنده رسالت ۲ روی فرکانس ۱۲۵۱Khz شبکه یک و رسالت سه روی فرکانس ۱۵۲۱Khz شبکه فرهنگ پخش می‌شود.

با وجود فرستنده پر قدرت ۲×۱۰۰KW برخی از مناطق کوهستانی گیلان مانند رودبار، منجیل و لوشان از کیفیت سیگنال‌رسانی مطلوبی برخوردار نبودند. با تعمیر و تغییر فرکانس

یافت و از این تعداد، تمامی آثار (۴۵ اثر) رادیویی به دریافت جایزه نائل گشت. همچنین در سال ۱۳۸۲ در جشنواره یازدهم تندیس مرکز برتر در بین مراکز به مرکز گیلان تعلق گرفت.

این واحد رادیویی تلاش می‌کند تا با پخش روزانه یک ساعت برنامه با مخاطبان تالش‌زبان که در جنوب کشور آذربایجان و باکو سکونت دارند ارتباط برقرار کند.

واحدهای برون‌مرزی

در زمینه پخش برنامه‌های برون‌مرزی، شبکه استانی صدای مرکز گیلان دارای دو واحد رادیو گرجی و رادیو تالش است.

رادیو گرجی

رادیو گرجی در آبان سال ۱۳۷۶ به‌طور آزمایشی آغاز به‌کار نمود و پس از طی مراحل آزمایشی در ۱۹ مهر ۱۳۷۷ به‌طور رسمی شروع به فعالیت کرد.

نیروهای این واحد کوچک رادیویی سه نفر هستند که ایرانی بوده و به زبان گرجی تسلط کامل دارند.

گذری کوتاه بر تاریخ نمایش رادیویی در گیلان

استان گیلان با سابقه هنر نمایش و وجود هنرمندان متعدد در عرصه تئاتر، موسیقی و سینما از ارکان مهم هنری در کشور محسوب می‌شود. نمایش‌های کوتاه طنز برای نخستین بار توسط مرحوم اکبر دودکار از آنتن رادیو رشت پخش شد و سپس راهی طولانی را پیمود تا به امروز رسید.

جناب آقای محمودپور موسوی که از بازیگران قدیمی مرکز گیلان به شمار می‌آیند، نقل می‌کنند که ابتدا متن‌های نمایشنامه‌های خارجی که از تهران ارسال می‌شد توسط گروه نمایش به اجرا درمی‌آمد. مهم‌ترین کار نمایشی قبل از انقلاب،

طی ۱۵ سال (از ۱۳۷۲ تا سال ۱۳۸۶) از این مرکز جمعاً ۹۷ اثر رادیویی به جشنواره ارسال شد که ۴۵ اثر به بخش مسابقه راه یافت و از این تعداد، تمامی آثار (۴۵ اثر) رادیویی به دریافت جایزه نائل گشت. همچنین در سال ۱۳۸۲ در جشنواره یازدهم تندیس مرکز برتر در بین مراکز به مرکز گیلان تعلق گرفت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مدت پخش برنامه‌های رادیو گرجی در ابتدا هر روز ۳۰ دقیقه بوده و از تیرماه ۱۳۸۴ به یک ساعت افزایش یافت. هم‌اکنون برنامه‌های رادیو گرجی هر روزه به مدت یک ساعت بر روی موج متوسط ردیف ۷۰۲ کیلوهرتز پخش می‌شود.

رادیو تالش

واحد رادیو تالش با هدف اطلاع‌رسانی در خصوص حقایق ایران و جهان اسلام و تبیین واقعیت‌های مربوط به حضور رژیم غاصب صهیونیست، وهابیت و تفکر ضدشیعی و پان‌ترکیسم، در تاریخ ۲۳ شهریور ۱۳۸۳ در صدای مرکز گیلان راه‌اندازی شد.

در حال حاضر هشت نفر از نیروهای این واحد به‌کار تولید و پخش برنامه‌ها اشتغال دارند.

نمایشی با نام سپیدرود راز می‌گوید بود که موضوع ارباب و رعیتی را مطرح می‌کرد. نمایش هفته و نمایش کوتاه رادیو ارتش که مربوط به نیروی دریایی بود نیز از جمله کارهای نمایشی در آن زمان بود. از هنرمندان بازیگر قدیمی رادیو رشت می‌توان از مرحوم احمد بدرطالعی، انوش نصر، ابراهیم ضمیر، یحیی مقدم، وزیری، خانم کازرانی، خانم فریده دریامچ، محمود پورموسوی، علیرضا مجلل، هادی طاهباز، حاجعلی عسگری و... نام برد. از تهیه‌کنندگان نمایش آن روز که نقش صدابردار را نیز ایفا می‌کردند می‌توان از مرحوم محمدرضا خوشحال، رضمانعلی دانش‌دوست، محمدرضا بهنامی، ناصر گلرخ جعفری و یوسف جدید حقیقی نام برد.

البته همکاران فنی، آقایان مرحوم اردشیر مقیمی، مؤمن‌پور، مهندس شهاب‌الملکی، کیانوش، آصفی و الیمان نیز در ضبط

برنامه‌ها و رساندن صدای مطلوب آنتن به مخاطبان نقش مؤثری داشتند که هیچگاه تلاش آنها فراموش نمی‌شود.

فعالیت‌های واحد نمایش بعد از انقلاب اسلامی به سه بخش تقسیم می‌شود.

- نمایش‌های اولیه که بیشتر جنبه مناسبتی داشت و با اجرای علی منافی، مهران دوستی، ابراهیم عاطفی، محمد خسرونژاد، امیر پیرمرادی، معصومه روحبخش، فرشته ربیعی و ... ضبط می‌شد. بعدها با همکاری مجدد آقای علی حاج‌علی‌عسگری ضبط نمایش هفته با تهیه‌کنندگی آقای محمدرضا بهنامی آغاز شد.

- در دوره دوم فعالیت‌های نمایشی در رادیو گیلان، به طیف گسترده بازیگران و تنوع کارهای نمایشی برمی‌خوریم. مهم‌ترین کار نمایشی در این دوره با نام سیری در تاریخ با نویسندگی و

از جمله بازیگرانی که از سال ۱۳۷۵ به طور ثابت در کارهای نمایشی رادیو رشت حضور داشتند، می‌توان از: حیدر صارمی، محمود پورموسوی، انوش نصر، حاج‌علی‌عسگری، حسین توسلی، مهدی مددکار، ابراهیم عاطفی، مهرداد ائیمی، هرمز خالق‌دوست، محمدعلی فرمند، رضا زارع، سعید میرنژاد، حسن پورسیفی، حسین سربلند، علی‌محمدی، فریده دریامچ، مریم واحد، حسین سیری، عفت جمالی، طاهره اسماعیلی، امیر پورطالچی، بهرام نوری، مهرنوش ثابت‌نیا و ... نام برد. برخی از برنامه‌های ترکیبی نمایشی نیز بودند که علاقه‌مندان خاص خود را داشتند، از جمله برنامه گیلان و سیاحان که مرحوم بیژن تاجبخش آن را تهیه می‌کرد و کار نمایش روزی، روزگاری که به ضرب‌المثل‌ها می‌پرداخت با نویسندگی و بازیگری حسن‌پور سیفی و تهیه‌کنندگی علی مطلبی از کارهای مطرح نمایشی در

استان گیلان با سابقه هنر نمایش و وجود هنرمندان متعدد در عرصه تئاتر، موسیقی و سینما از ارکان مهم هنری در کشور محسوب می‌شود. نمایش‌های کوتاه طنز برای نخستین‌بار توسط مرحوم اکبر دودکار از آنتن رادیو رشت پخش شد و سپس راهی طولانی را پیمود تا به امروز رسید.

مرکز گیلان به‌شمار می‌آید.

رادیو رسانه‌ای همگانی است که با انجام رسالت مهم انتقال مفاهیم دینی به اقصی‌نقاط میهن اسلامی نقش مهمی در ارتقاء فرهنگی جامعه بر عهده دارد. امید است با تهیه برنامه‌هایی که زبان حال مردم بوده و خواسته‌های آنان را منعکس می‌کند بتوانیم در اعتلای فرهنگ اسلامی کوشا باشیم!

منابع:

رادیو صدای فرهنگ‌ها، نهمین جشنواره بین‌المللی برنامه‌های رادیویی دایره‌المعارف مصور زرین
جزوه واحد تحقیقات مرکز گیلان، «صدای باران» تألیف بیتا خانلرپور
اینترنت (UK) Goooya
بولتن‌های داخلی رادیو گرجی و تالش
مصاحبه حضوری با آقایان ابراهیم ضمیر و محمود پورموسوی

کارگردانی و بازیگری ابراهیم عاطفی پخش می‌شد. این کار نمایشی که موضوع آن بررسی زندگی پیامبران الهی بود با بازیگری هنرمندانه مهران دوستی، علی منافی، امیر پیرمرادی، مرحوم غلامرضا حاصل‌مهری، اکرم‌آف، معصومه روحبخش، فرشته حقیقی، هرمز خالق‌پرست، رضا معیری و محمود پورموسوی هر هفته مخاطبان بسیاری را به خود جلب می‌کرد. نمایش هفته با نویسندگی علی حاج‌علی‌عسگری و تهیه‌کنندگی سیدرضا بهنامی جمعه‌ها مخاطبان خاص خود را داشت.

- دوره سوم فعالیت‌های نمایشی که تا به امروز ادامه یافته را می‌توان از دوران طلایی نمایش در رادیو دانست. گروه نمایش رادیو در این دوره رسمیت یافت و فعالیت مستمر خود را با نمایش‌های سرگذشت، میرزای بزرگ، افسانه‌های کهن، از حجت تا خاتم، گره، سرداران سبز، ریحانه، آبیگینه و ... ادامه داد. نویسندگی پرتلاش کارهای نمایشی این دوره خانم مریم واحد و تهیه‌کننده پیرکار آقای حسین توسلی است.

